

ventes, at ingen Regjering, naar der kommer en saadan stor Ubillighed tilstede for den ene Part, overhovedet vil benytte den Bemyndigelse, som Loven giver den. Der kan ganske vist paapeges og udfindes Tilfælde, som kunne synes at have en mere eller mindre svag Side; men jeg tror ikke, at dette overhovedet vil kunne undgaas ved Love og Foranstaltninger af denne Bessaffenhed, og det forekommer mig dog, at man i det Hele taget til Slutningen maa stole paa, at Regjeringen ved at benytte den givne Bemyndigelse vil tage alle de Hensyn, som Billighed og Retfærdighed fordrer.

Formanden: Det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgtreds har Ordet.

J. Nee: Jeg frasalder Ordet.

Bønløffe: Ministeren udtrykte sig omtrent som saa, at han ikke kunde forstaa, hvilke Interesser i Landkommunen det var, der vilde blive krænkede, naar Landkommunen ikke skulde give sin Stemme med ved denne Forandring. Det forekommer mig, at det er let at se, hvilke Interesser det er, der kunne blive krænkede. Kommunen vil nemlig miste en betydelig Indtægtskilde i de Byrder, der i det Hele taget hvile paa vedkommende Distrikt, hvis der indtages et betydeligt Stykke. Vi have jo Fattigvæsenet og Skolevæsenet, og Byrderne dertil ville blive de selv samme, selv om Kommunen mister et Stykke. Den taber altsaa disse Indtægtskilder, og jeg kan ikke se Andet, end at det er rigtig, at Landkommunen bør have en Stemme med; thi, at en Kjøbstadkommune faar $\frac{2}{3}$ af Distriktets Beboere til at stemme med sig og derved kan fratage Landkommunen et saadant Areal, forekommer mig at være urigtigt, naar det sker mod Sogneraadets Billigelse.

Bøffen: Jeg tror, at de Fordele, som dette Forslag kunde medføre, væsentlig bestaa, hvad det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgtreds (Lund) ogsaa anførte, i, at man i Kjøbstæderne faar Midler til at forhindre, at Næringsdrivende tage Bolig i den nærmestliggende Kreds udenfor Byen. Ganske vist kunde der være mange andre Fordele forbundne med Forslaget; men jeg tror ganske vist, at dette Punkt har været væsentlig medvirkende til det Ønske, der i denne Retning er reist fra Kjøbstædernes Side. Jeg skal imidlertid gjøre opmærksom paa, at denne Ulempe jo vil kunne blive ændret af anden Veje, nemlig gennem Forslaget til den kommunale Bessættning, og det er vistnok den rette Maade at søge Mislighederne afhjulpe paa; men for Øvrigt antager jeg ikke, at der vil blive lagt saa overordentlig stor Vægt paa de Fordele, Lovforslaget tilhører, og i Sammenligning med de Ulemper, Forslaget i sin nuværende

Skikkelse medfører, er jeg i alt Fald meget betænkelig ved at give det min Stemme. Det er netop dette Punkt, der allerede fra flere Sider er blevet fremdraget, at man tilføjesætter Enigheden imellem begge Kommunalraad, der vækker min Betænkelighed. At man gaar det Stridt fremad, at Lade $\frac{1}{3}$ af Grundeierne have den afgjørende Stemme ligeoverfor den ene $\frac{1}{3}$, kunde jeg finde rigtig og rimeligt, da det er urigtigt, at en enkelt Mand skulde kunne standse et Foretagende, der fra alle andre Sider erkjendes for at være heldigt; men kun at fordrer Samstemning fra det ene Kommunalraad kan jeg ikke anse for rigtig. Hvad skal nemlig være Bevæggrunden for Kommunalraadet enten fra den ene eller den anden Side til at sætte sig imod et saadant Arrangement? Forsaavidt man tænkte sig, at Modstanden kom fra Landkommunen, vilde Grunden være, at det Distrikt, der ønskedes indlemmet i Kjøbstadkommunen, var udelukkende Hartkorn, altsaa et større Areal med færre Beboere, der altsaa for Landkommunen repræsenterede en mere eller mindre betydelig Indtægt. I dette Tilfælde vil Landkommunens Interesse fravaade at gaa ind paa Forslaget, og jeg tvivler om, at Landkommunen da vil kunne finde den Støtte, som den ærede Minister sagde, at Kjøbstadkommunen kunde finde overfor en mulig Forurettelse. Der vil nemlig, som Ministeren sagde, ikke være nogen Grund for Ministeriet til at modsætte sig et Arrangement, der kun gaar ud paa at betage Landkommunen en Indtægt. Dette Hensyn vil ikke indeholde tilstrækkelig Grund til at modsætte sig Arrangementet, naar det gik imod Sognekommunens Interesse. Kjøbstadkommunen vilde være tilbøielig til at modsætte sig Arrangementet, dersom det f. Ex. var et lille Distrikt, en By, der havde Form af en Forstad til Byen, som beboedes af en stor Mængde Arbeidere, og som havde et lidet Areal, der altsaa repræsenterede en stor Byrde, men kun en liden Skatteevne. Paa den anden Side kunde det imidlertid meget let tænkes, at Landkommunen kunde være tilbøielig til at arbejde for, at et saadant Distrikt indlemmedes i Kjøbstaden, og her kan jeg vise den høitæredede Minister, at der er et Tilfælde, hvor Ministeriet heller ikke vil være tilbøielig til at støtte Kjøbstadkommunen i dens Modstand, nemlig naar det Hensyn gjør sig gjældende, at Forældre i dette Distrikt ønske at sende deres Børn til Skole i Kjøbstaden, der ligger saa nær, medens Landkommunens Skoler kunne ligge i en lang Afstand. Dette var et Hensyn, der kunde bevæge Ministeriet til ikke at tage Hensyn til Kjøbstadkommunens Modstand. I begge disse Tilfælde vil der altsaa ske et Arrangement, som kunde have sine Fordele, men ogsaa sine Betænkeligheder for begge de kommunale Raad. Min Mening med Modstanden mod dette Forslag er ingenlunde den, at jeg sigter Lovforslaget for at gaa ud paa at begunstige Kjøbstadkommunen fremfor Landkommunen, men jeg